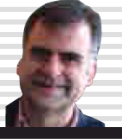


EN RECORD DE CARLOS MIR I ORFILA

# QUAN TOTHOM SIGUI ADVOCAT...

**Josep Mir i Morales**  
Economista



**E**n Carlos Mir i Orfila (1916-1983) avui és recordat gràcies al centre de la Fundació de Persones amb Discapacitat de Menorca que du el seu nom. Allò que tal vegada no sap molta gent és que era economista, professió que exercí principalment com a Cap de l'Administració d'Hisenda de l'Estat a Menorca. També va ser un home del turisme participant minoritàriament en qualche desenvolupament hotelier pioner a Cala en Porter amb l'empresari Gabriel Llambies i presidí el Foment de Turisme de Menorca. En el pròleg de la Via Menorquina del Creixement (1977)- llibre cabdal en la bibliografia econòmica de l'illa -els seus autors expliquen que el suport estadístic de Mir fou fonamental en la seva publicació.

L'any 1916 al carrer Ses Moreres de Maó van tenir una anyada de naixements de fillats que esdevindrien polifacètics car hi van néixer en Carlos Mir i el seu gran amic el Dr. Mateu Seguí, que a més de metge toco-ginecòleg fou molts anys director d'aquest diari. El Dr. Seguí explicava en un homenatge que es feu a Carlos Mir a l'Ateneu de Maó l'any 1997 -atorze anys per tant després de la seva mort- que la vessant de Mir en favor dels discapacitats de Menorca i la de president de Foment de Turisme eren dues cares d'una mateixa intenció i esperit: millorar el benestar dels menorquins. Assegurava Seguí que l'esperit de recerca del benestar dels seus conciutadans i del seu amor a Menorca li venia de la seva ànima d'escolta, que es formà a la companyia de boy-scouts Exploradores de España amb la qual van fer cinc vegades la volta a Menorca pel Camí de Cavalls. L'anècdota em sembla interessant perquè a vegades pensam que els joves de la guerra civil no havien tingut prèviament una infància normal i feliç.

A més d'economista Carlos Mir fou filòleg en el seu sentit etimològic: va ser professor d'anglès, francès i italià a l'Ins-

titut Joan Ramis de Maó i parlava molt bé l'alemany. Maldament la seva activitat docent es relacionà amb les llengües estrangeres tota la seva vida estudià tractats de filologia catalana i fou un amador del dialecte de Menorca. Entusiasta del lèxic i les dites populars menorquines d'ell en vaig aprendre una que pot semblar ordinària però que entranya una gran refle-



**Carlos Mir i Orfila (1916-1983) avui és recordat gràcies al centre de la Fundació de Persones amb Discapacitat de Menorca, que du el seu nom**



**Campament dels Exploradores de España, final dels anys 20.**

Foto: ARXIU CARLOS MIR I ORFILA.

xió de caràcter econòmic: «Quan tothom sigui advocat qui rentarà ets excusats?».

M'ha vingut aquesta dita menorquina al cap sentint a Més per Menorca lamentar-se que el turisme hagi atret un flux migratori de baixa formació mentre expulsava de Menorca als joves nadius perquè estaven massa qualificats per la nostra economia.

◆ **DARRERE AQUEST LAMENT** jo hi veig dos equívocs importants: el primer d'ells és considerar que l'illa produeix un excés de gent sobre-qualificada. El que és segur és que l'illa produeix massa gent sobre-titulada i d'açò en poden donar compte els docents que saben que les darreres reformes educatives s'han orientat a assegurar que els joves titulin sigui

quin sigui el seu nivell d'esforç i coneixements. Si els menorquins estàssim realment sobre-qualificats els hospitals de Menorca no estarien plens de metges immigrants de fora de Menorca i diria que de fora d'Espanya. El nostre sistema educatiu és incapaç de produir els professionals qualificats que la nostra illa necessita. Aquesta realitat seria confirmada per empresaris menorquins de qualsevol sector. El segon equívoc és donar per suposat que els treballadors del sector turístic no són treballadors qualificats. Record que fa una vintena d'anys vaig llegir un titular d'aquest diari en aquest sentit dins una recepció de Son Bou de la cadena mallorquina Valentín Hotels -de la qual en vaig ser cap d'administració- i vaig poder comprovar la indignació dels recepcionistes en veure que se'ls considera-

va personal poc qualificat perquè tots sense excepció parlaven perfectament alemany, anglès i italià i alguns- ja llavors que no hi havia turistes francesos a Menorca- parlaven francès. Per altra banda en la meua època treballant a la central de la cadena hotelera mallorquina me'n vaig tèmber que el turisme havia creat prou activitat a l'illa vesina per donar un volum de feina molt important a advocats, economistes, enginyers, arquitectes i informàtics d'alt nivell. A Mallorca, gràcies al seu lideratge en el sector turístic, tenen un sector industrial molt interessant en el que frigoristes, climatitzadors, fa-

bricants de mobles, de cuines industrials, instal·ladors, desenvolupadors de software, etc. exporten i tenen presència a destins turístics d'arreu del món on els mallorquins han clavat la seva bandera. Fins i tot donen feina a potentíssims despatxos de biòlegs ambientals per poder complir, per exemple, amb les fortíssimes exigències del Semarnat mexicà.

A qualsevol economia desenvolupada són necessaris els fluxos migratoris de personal manco qualificat precisament per permetre als més qualificats dedicar-se a allò que saben fer. De les dificultats dels joves menorquins per trobar feina no se n'ha de culpar al sector turístic, n'és moltíssim més responsable el sistema educatiu i la Lomloe sembla que només aprofundirà en el desastre.